

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Tomáše Kocourka v právní věci žalobce: **L. B.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 5. 2026, č. j. 12544/26/5100-41453-712140, o kasační stížnosti **CORRTECH Machinery, s.r.o.**, IČO: 17281521, se sídlem Rohová 92, Krupka, zast. PhDr. Mgr. Martinem Krahulíkem, advokátem, se sídlem Hyacintová 20, Praha 10, proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 7. 2026, č. j. 141 Af 8/2026-19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Společnosti CORRTECH Machinery, s.r.o., IČO: 17281521, se sídlem Rohová 92, Krupka, **s e v r a c í** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný nadepsaným rozhodnutím zamítl odvolání společnosti CORRTECH Machinery, s.r.o. a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro Ústecký kraj ze dne 23. 7. 2025, č. j. 1647770/25/2500-80541-508296, kterým nebylo vyhověno návrhu této společnosti na vyloučení majetku z daňové exekuce.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného byla prostřednictvím datové schránky právnické osoby CORRTECH Machinery, s.r.o., podána žaloba ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“). V žalobě byl jako žalobce uveden L. B.

[3] Krajský soud nadepsaným usnesením žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. jako návrh podaný osobou k tomu zjevně neoprávněnou. Konstatoval, že žalobce L. B. nebyl účastníkem správního řízení o vyloučení věcí z daňové exekuce, z něhož vzešlo napadené rozhodnutí, a jeho práva nebyla napadeným rozhodnutím zkrácena.

[4] Proti tomuto usnesení krajského soudu podala společnost CORRTECH Machinery, s.r.o. (dále též „stěžovatel“) **kasační stížnost**. Stěžovatel uvedl, že byl skutečným žalobcem v řízení před krajským soudem. Žaloba byla podána z datové schránky stěžovatele, podepsána jeho jednatelem L. B., napadala rozhodnutí adresované stěžovateli a svým obsahem uplatňovala výlučně jeho práva. Napadené usnesení doručil krajský soud do datové schránky fyzické osoby L. B., což dokládá, že soud neposoudil původní podání podle skutečného obsahu a identity odesílatele.

[5] Krajský soud měl vyhodnotit kromě žaloby v příloze datové zprávy také odesílatele datové zprávy, její předmět, číslo napadeného rozhodnutí, osobu odesílatele oprávněného jednat za společnost a obsah přílohy. Z datové obálky vyplývalo, že žaloba je procesním úkonem stěžovatele.

[6] I kdyby nebylo možné uzavřít, že žalobcem je stěžovatel, měl krajský soud postupovat podle § 37 odst. 5 s. ř. s. a vyzvat odesílatele k jednoznačnému vyjasnění, kdo žalobu podává, případně k opravě označení žalobce. Odmítnutí žaloby bez zaslání výzvy k odstranění zjevného rozporu vede k přepjatému formalismu a odepření přístupu k soudu.

[7] Žalovaný ve svém **vyjádření** ke kasační stížnosti uvedl, že se ztotožňuje se závěry krajského soudu, který dovodil, že žalobu podal L. B., a proto ji odmítl jako žalobu podanou osobou k tomu zjevně neoprávněnou. Protože byla žaloba podána L. B. jako fyzickou osobou, postupoval krajský soud správně, když usnesení o odmítnutí žaloby doručil pouze do datové schránky fyzické osoby L. B.. V řízení o kasační stížnosti je třeba zvážit, zdali je stěžovatel oprávněn podat kasační stížnost, jelikož nebyl účastníkem řízení o žalobě a nevystupoval v něm ani jako osoba zúčastněná na řízení.

[8] Podle § 37 odst. 3 s. ř. s. *z každého podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno. Je-li podání ve věci samé činěno v elektronické podobě, je náležitost podpisu splněna jakýmkoliv způsobem, se kterým zvláštní zákon spojuje účinky vlastnoručního podpisu; to platí i pro jiná podání učiněná v elektronické podobě, stanoví-li to předseda senátu. Ten, kdo činí podání, (dále jen „podatel“) v podání uvede o své osobě jméno, příjmení, datum narození a bydliště, je-li fyzickou osobou, nebo obchodní firmu nebo název, sídlo a identifikační číslo, bylo-li přiděleno, je-li právnickou osobou.*

[9] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. *předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.*

[10] Podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. platí, že soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán osobou zjevně neoprávněnou.

[11] Podle § 102 s. ř. s. je kasační stížnost *opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí.*

[12] Z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 3. 2014, sp. zn. 33 Cdo 2743/2013, vyplývá, že „podání prostřednictvím datové schránky lze činit pouze jménem jejího držitele. Úkon učiněný jinou osobou prostřednictvím »cizí« datové schránky (např. fyzická osoba učiní podání z datové schránky svého zaměstnavatele) nemá právní účinky, které zákon jinak dokumentu doručenému prostřednictvím datové schránky přiznává. Tyto úkony však nelze považovat automaticky za neúčinné. Bude-li úkon učiněný prostřednictvím datové schránky jiného subjektu podepsán uznávaným elektronickým podpisem subjektu činícího úkon a splní-li další požadavky právními předpisy na tento úkon kladené, pak bude, byť je učiněn prostřednictvím cizí datové schránky, materiálně perfektním. Při absenci uznávaného elektronického podpisu podatele je třeba postupovat shodně jako v případě podání učiněného prostřednictvím veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu“. Uvedený závěr převzal i Ústavní soud v usnesení ze dne 24. 8. 2021, sp. zn. IV. ÚS 2096/21. Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro odchýlení se od výše uvedeného závěru.

[13] Ze soudního spisu krajského soudu vyplývá, že z datové schránky stěžovatele byla podána žaloba proti rozhodnutí žalovaného, ze které jednoznačně vyplývá, že byla učiněna fyzickou osobou L. B.. Pro uvedený závěr svědčí to, že se žalobce takto identifikoval v záhlaví žaloby, a to včetně jména, příjmení, data narození a bydliště, tedy náležitostí, které § 37 odst. 3 s. ř. s. klade na podání učiněná fyzickou osobou. Dále ze žaloby vyplývá, že text žaloby je psán v první osobě jednotného čísla a že je žaloba opatřena podpisem L. B., přičemž ani z podpisové části nevyplývá, že by uvedené jednání mělo být přičitatelné právnické osobě. Žalobci L. B. přitom jako osobě dlouhodobě působící jako jednatel právnických osob musely být zřejmé rozdíly mezi jednáním za právnickou osobu a jednáním jménem svým. To ostatně potvrzuje i ke kasační stížnosti přiložená *Dohoda o Převodu majetku a souvisejících práv na plnění*, kde na jedné straně vystupuje stěžovatel zastoupený jednatelem L. B. a na straně druhé L. B. jako fyzická osoba. V žalobě navíc žalobce L. B. výslovně uplatňuje zkrácení na svých právech „jako fyzické osoby“, neboť v daňové exekuci byl zabaven majetek, který nebyl ve vlastnictví daňového dlužníka, nýbrž L. B.

[14] Krajský soud nevyzval podle § 37 odst. 5 s. ř. s. žalobce L. B. k odstranění vady podání spočívající v doplnění podepsaného podání. Takový postup by však nemohl vést k jinému výsledku řízení před krajským soudem. Buď by totiž došlo k odmítnutí žaloby pro neodstranění vady podání podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (pokud by žalobce neodstranil absenci podpisu žaloby), nebo z důvodu podání žaloby osobou zjevně neoprávněnou podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. (jak se stalo napadeným usnesením). Krajský soud tak postupoval správně, když žalobu žalobce L. B. odmítl.

[15] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že má jednoznačně za prokázané, že žalobcem v řízení před krajským soudem byl L. B. jako fyzická osoba. Stěžovatel nebyl v řízení před krajským soudem účastníkem řízení ani osobou zúčastněnou na řízení. Jen tyto osoby jsou přitom dle § 102 s. ř. s. oprávněny k podání kasační stížnosti. I pokud by stěžovateli náleželo v řízení před krajským soudem postavení osoby zúčastněné na řízení, nebyl by oprávněn brojit kasační stížností proti odmítnutí žaloby podané jinou osobou (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 29. 3. 2023, č. j. 6 As 105/2021-72, č. 4484/2023 Sb. NSS). Za této

procesní situace Nejvyšší správní soud kasační stížnost podanou stěžovatelem podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl, neboť byl návrh podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

[16] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

[17] Dne 25. 8. 2026 Nejvyšší správní soud obdržel od stěžovatele soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč.

[18] Podle § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, „*byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek*“. Kasační stížnost stěžovatele byla odmítnuta, zdejší soud proto stěžovateli na základě citovaného ustanovení zákona o soudních poplatcích vrátí zaplacený soudní poplatek v celkové výši 5.000 Kč. Podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích bude poplatek vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. září 2026

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu